



Εκτροφεία ανθρώπων προς βρώσιν

Ενα σοκαριστικό μυθιστόρημα για τα όρια της ηθικής μας και της σκληρότητάς μας απέναντι στα άλλα πλάσματα

ΑΓΚΟΥΣΤΙΝΑ ΜΠΑΣΤΕΡΡΙΚΑ
Εξάισιο πτώμα
μυθρ. Χριστίνα Θεοδοωροπούλου
εκδ. Πατάκη, σελ. 272

Του **ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ**

Το «Εξάισιο πτώμα» είναι ένα σοκαριστικό βιβλίο. Δεν μπορεί να υπάρξει αναγνώστης που θα το διαβάσει «αδιάφορα» ή προσπαθώντας απλώς να δει «πού το πάει». Όσοι το πιάσουν στα χέρια τους θα πάρουν θέλοντας και μη μέρος σε ένα ταξίδι πολύ βαθιά μέσα τους, στον τόπο όπου γεννιούνται οι πιο άσχημες, οι πιο κρυφές σκέψεις μας. Είναι αδύνατον να μην επηρεαστεί κάποιος από αυτό το μυθιστόρημα: είναι τόσο δυνατό. Και τόσο πρωτότυπο.

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα ήδη από τις πρώτες σελίδες. Η Μπαστερρίκα μάς εισάγει αμέσως στο δράμα, χωρίς κανένα αφηγηματικό/δραματικό εφέ, χωρίς προλόγους ή κάποια επιστημονικοφανή εξήγηση. Ένας ιός, μας πληροφορεί, προσβάλλει όλα τα ζώα του πλανήτη, εξ ου και πρέπει να θανατωθούν για να μη μας κολλήσουν. Όλα ανεξαιρέτως. Είτε κατοικίδια είναι αυτά, είτε αγρίμια, είτε ζώα εκτροφείου. Έτσι, εκτός των άλλων, οι άνθρωποι δεν μένουν απλώς χωρίς το αγαπημένο τους ζώακι, αλλά μένουν και χωρίς κρέας. Κάτι που δεν το ανέχονται. Ένα πελώριο πλανητικό πρόβλημα που λύεται με την παγκόσμια νομιμοποίηση

του κανιβαλισμού. Οι άνθρωποι, στο εξής, θα τρώνε ανθρώπους. Και αυτό ακριβώς γίνεται στην απόλυτη δυστοπία της γεννημένης το 1974 στο Μπουένος Άιρες συγγραφέως. Και μάλιστα γίνεται «σώστα», με σαφείς και αυ-

Από τους προορισμένους για σφαγή ανθρώπους αφαιρούνται χειρουργικά οι φωνητικές χορδές σε νηπιακή ηλικία, ώστε να μην μπορούν να συνηνοποθούν με κανένα.

στην ρυθμίσει από το κράτος: οι άνθρωποι προς κατανάλωση δεν θεωρούνται πλέον τέτοιοι, εκτρέφονται και αναπαράγονται σε ειδικές φάρμες που πληρούν συγκεκριμένα στάνταρ, ενώ τα σφαγεία τους υποδέχονται, τους σκοτώνουν, τους σφάζουν και εν συνεχεία επεξεργάζονται το ανθρώπινο κρέας, όπως το κάνουν σήμερα τα σφαγεία των ζώων. Μάλιστα, από τους προορισμένους για σφαγή ανθρώπους αφαιρούνται χειρουργικά οι φωνητικές χορδές σε νηπιακή ηλικία, ώστε να μην μπορούν να συνηνοποθούν με κανένα. Οι προς βρώσιν άνθρωποι ξεπερνούν στο επίπεδο



ενός ζώου εκτροφής και παραμένουν εκεί. Ίσως.

Η Μπαστερρίκα θα τα αφηγηθεί όλα αυτά με άκρας περιγραφικές λεπτομέρειες, ενώ οι σελίδες όπου η σκληρότητα των πρώων της «ξεπερνά τα όρια» είναι πολλές και πραγματικά σοκαριστικές. Γιατί τι φραγμούς έχει ένας άνθρωπος, και ένας πολιτισμός, όταν καταπατά με ηδονή το μεγαλύτερο ταμπού όλων; Πρέπει να σημειωθεί ότι το βιβλίο δεν είναι μια αλληγορία για τον «υπερπληθυσμό» και την έλλειψη επαρκούς τροφής, πράγματα που ούτως ή άλλως δεν ισχύουν: ο πλανήτης μας μπορεί να

«αντέξει» με άνεση πολύ περισσότερους ανθρώπους από όσους ζούμε σήμερα. Έχει όμως να κάνει με τα όρια της ηθικής μας, με τη σκληρότητά μας απέναντι στα άλλα πλάσματα, με το Κακό που έχουμε μέσα μας και με το πόσο εύκολα ή δύσκολα αφηνομάστε να μας γεμίσει και να μας πνίξει. Ή με το πόσο και υπό ποιες προϋποθέσεις μπορούμε ίσως να του αντισταθούμε, όπως ο χορτοφάγος πρωταγωνιστής του μυθιστορήματος, που εργάζεται ως υπεύθυνος μιας πρότυπης μονάδας επεξεργασίας κρέατος. Ένας άνθρωπος βασανισμένος από τον χαμό του παιδιού του. Και ένας

άνθρωπος ταυτόχρονα που, αναπάντεχα, θα βρεθεί μπροστά σε μια τεράστια ευκαιρία: να σώσει ένα «κεφάλι», μια «θηλυκιά», μία γυναίκα-ζώο που θα δεχτεί σαν απρόσμενο δώρο και θα κρύψει στο σπίτι του με κίνδυνο να τον ανακαλύψουν και να τον οδηγήσουν, αυτόν πλέον, στο σφαγείο. Ένα ζοφερό θέμα που η συγγραφέας πραγματεύεται με μια πρόζα απλή, χωρίς ακκισμούς και περιτολογίες – μια πρόζα μεταφερμένη όμορφα στα ελληνικά από τη Χριστίνα Θεοδοωροπούλου.

Στον αντίποδα του βιβλίου – καθώς το θέμα μάς το επιτρέπει – συναντάμε την ταινία «Bones and



Είναι αδύνατον να μην επηρεαστεί κάποιος από αυτό το δυνατό και πρωτότυπο βιβλίο. Αριστερά, οι πρωταγωνιστές της ταινίας «Bones and all» του Λούκα Γκουαντανίνο.

all» του Λούκα Γκουαντανίνο, με τον Τιμοθι Σαλαμέ και την Τέιλορ Ράσελ, τους δύο «ανθρωποφάγους βρικόλακες», δύο παιδιά που γεννήθηκαν κανιβαλοί, γεννήθηκαν «διαφορετικοί» –εδώ έχουμε πράγματι να κάνουμε με μια queer παραβολή για τη διαφορετικότητα – και πρέπει να τα βγάλουν πέρα σε έναν κόσμο που δεν τους χωράει. Ένα φιλμ που, παρά το θέμα του, παρακολουθείται ευχάριστα, καθώς η περιπέτεια και το ρομάντζο των δύο όμορφων πρωταγωνιστών μάς παρασύρουν, κάνοντάς μας να ξεχάσουμε τι θέλουν από εμάς και πόσο κινδυνεύουν – πάλι από εμάς.